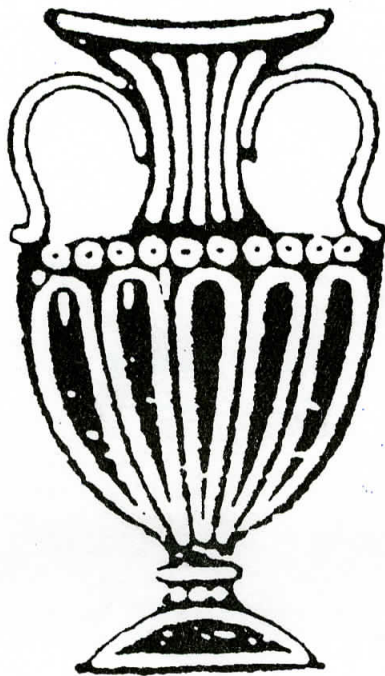

כסלו

ראש-
חודש

לפי המסורת העברית נקבע חודש כסליו במזל קשת, כי הוא חודש גשום והקשת נראית בו תכופות במשך היום. וגם לזכר החשמונאים, שאחזו בקשת ונלחמו על שחרור עם ישראל וארץ-ישראל.

בלוח מר נקראים כסליו וטבת בשם ירחו זרע, חודשי הוריעה. בערבית - כאנון אלאול. כאנון - פירושו אח בערבית, על-שם האח שמבערים בחודש זה בבתים, כדי לחממם.

שם החודש המקביל בערך לכסליו, הוא דצמבר לפי הלוח הנוצרי. דצם - פירושו ברומית עשר. זהו החודש השנים-עשר לפי הלוח הנוצרי, אבל העשירי אחר מארס, שהיה ראש-השנה ברומא העתיקה, האלילית.

חודש כסליו - ל' או כ"ט יום. דצמבר - 31 יום.

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

6.11. ברוך כהן
דניאל סער
שחר וינשטיין
(אדלשטיין - נכדה)

7.11. עדי לינטון

8.11. עידן בן-זאב
נירית גינת
ניב דדוש

9.11. עדיה שרקי
ארז בילגורי

10.11. גדי עמית

אילן המאירי

אמא שוורץ

ניצן טוביס

(גניסלב - נכדה)

ימי נישואין

6.11. לילה ובוב הרט

9.11. דנה ואודי אגם

10.11. איריס ורזני גופר

12.11. עפרה ואד משיח

11.11. דינה ניימרק

12.11. אורי אדלשטיין

אליש וולפין

בתרבות

מהנעשה

חודש נובמבר

4.11. חמת גדר - צוותא +30 !!!

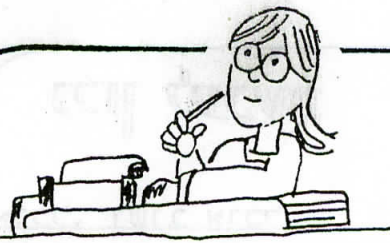
ההתחלה בשעה 21.00 - בירה, כיבוד, רחצה, הופעה, מוסיקה

הסעה מאורגנת

18.11. בירה ושירה עם הפרברים - הסעה מאורגנת

25.11. ערב חכרתי לכבוד חתונת הזהב של ג'וליה ואריה ניצן
במועדון

נכון לעכשיו

תקשורת:

יש משהו שמתחיל לזוז. לפני שבועיים היה פאנל, בעוד שבוע פאנל נוסף (גם הוא ביזמת וועדת החברה), דוד אלמן מצלם ואוסף חומר למגזין, או למגזינצ'יק. אומרים לי שגם שרה'לה יוזמת פעילות, וזאת בנוסף לאנשים הותיקים יותר שיש לנו בשטח. אולי אולי, יתווסף לנו ערוץ קבוע נוסף לצפות בו על מרקענו.

ועוד בנושא תקשורת:

אני מנסה להחיות את מה שנראה לי כמת מזמן: "תיק תקשורת". הקלסר המצוי על מדף ה"ט" לפון בחדר האוכל. לתוכו אכניס חומר המגיע אלי (ואל אחרים), שאולי אין טעם להעתיק אותו ל"דברי", אבל במקום לזרוק אותו לפח, או לתיק אותו באחד התיקים אצלי במשרד, יש טעם לשתף גם אחרים בקריאתו.

ואולי נגיע יום אחד לכך שבכניסה-יציאה החדשה שלנו בחדר האוכל תהיה פינת ישיבה נעימה, כמה כורסאות ושולחן קטן, ושם גם אפשר יהיה לעיין בדברים כמו תיק תקשורת.

ובינתיים אני מכניסה לשם את ח.ח(ע)תון, זהו העתון של חטיבת חברה, חינוך ותרבות בתק"ם. מתוכו אני מוציאה כאן משמאל, כנספח את דבריו של חיים בן ימיני, שמנכ"ל משאבי אנוש של קבוצת טבע. נדמה לי שאם רוצים להבין את ההבדל בין כח-אדם לבין משאבי אנוש, זה בהחלט יכול לעזור.

כמו כן תמצאו בתיק תקשורת תמצית מתוך מחקר שנערך ע"י המכון לחקר הקיבוץ באוניברסיטת חיפה על אימון ואי אימון בהנהגת התנועה.

גניבות:

מכת הגניבות כבר חדלה להיות עניין שולי. השבוע ערכנו אורי ואני ביקור אצל מפקד משטרת ראש פנה, רוברט שלום. להגיד שיצאנו משם בהרגשה שמעתה ישתנו דברים, זה יהיה מאד רחוק מן האמת. אבל כבר מן השיחה הזאת צריך לבוא הביתה ולחזור ולהגיד: חייבים לשמור טוב יותר על הרכוש שלנו. חייבים לנעול את הדירות ולא להשאיר את המפתחות במקומות נגישים. את האפניים יש לנעול בכל עת שלא רוכבים עליהם. גם במשק הילדים יהיה עלינו להעריך אחרת (או לסגור אותו כליל!).

לצערי, אני מעריכה שהנושא לא ירד מסדר היום שלנו.

"...יותר מתמיד, כאשר ההירארכיה היובריאנית מפסיקה לתפקד בהתוויית מסלות תפקודיות, נחוץ דבק לאיוון קונפליקטים הכרחיים, קיימים ופוטנציאליים בין שחקני מפתח בארגון עתידי. ויהיו יותר קונפליקטים בארגון שכזה) לאחר המטלה הבסיסית, שהיתה ונשארה, המחויבות הבלתי מותנית ומתפשרת לעובד החברה (כלקוח מספר אחד), שדה הקרב העתידי יהיה מערכת הקשרים בין הגורמים הארגוניים השונים. שם יפעל המנהל האסטרטגי של המערכת, ושם לצידו צריך להתמקם מנהל משאבי האנוש... מול ארגון החושב היום ויחשוב מחר לוגית - שכלתנית, מישהו חייב לחשוב גם אמוציונאלית. החשיבה הלוגית של הארגון, בסופו של דבר כלפי העובד הבודד משדרת כן/לא היענות לצרכים, שהם אמוציונאליים... מנהל משאבי האנוש ימשיך להיות המתרגם, הפרשן, המטמיע של תרבות עסקית לוגית למושגי רגש של הפרט האנושי. בעידן כזה של שינוי יהיה קשה לשרוד מקצועית למנהל משאבי אנוש שלא ידע להבין את ההבדל ו/או השוני שבין קווי ההחלטה הלוגיים המשתנים במהירות ותכופות, לבין עולם הצרכים האנושי המחפש לא פעם, יציבות, קביעות, בטחון תעסוקתי וסתם מענה לבעיותיו. זאת ועוד, בעולם של התמקצעות יתר, מנהל משאבי אנוש הוא הממשק שבין החיים המקצועיים בארגון לחיים אישיים מחוץ למקום העבודה, למשפחה ולקהילה. אין תחליף לממשק כזה".

דו"צ אשדוד

גל עם ברשים מגנמי

המטבח המשותף של קיבוץ שפיים חדרה האוכל בן 60 השנה, הפכו לפני כשנה וחצי לענף מוזן נושא רווחים. הענף מוכר שירותי קייטרינג ללקוחות חיצוניים, ומשמש כמסעדה לאורחים מבחוץ, בעיקר קבוצות של מטיילים ומבילים בפארק המים של שפיים. ענף המזון המקומי כבר הפך מוקד עלייה לרגל לנציגי קיבוצים, שמבקשים לאמץ את המודל המצליח של שפיים.

עם כינונו של הענף הופרטו כל תקציבי הקלכלה בשפיים. סעיף המזון סופח אל תקציביהם האישיים של החברים. כל סוּרֵד קיבוצניק שמגיע למתקני ההגשה העצמית, מצטייד במנות האוכל באמצעות כרטיס מגנטי. המחשב מדווח על הוצאותיו להנהלת החשבונות המקומית, והוצאות מנוכות מהתקציב האישי של החבר.

ההפרטה חיסלה מיד את נגע הביזבז הפרושה באותם מטבחים קיבוציים שלקוחותיהם לא מממנים את האוכל מכיסם הפרטי. שיעור החסכון במזון מגיע לכ-40 אחוז בהשוואה להוצאות בתקופה שקדמה להפרטה. החסכון, לכן, איפשר להכפיל ואף לשלש את מבוחר המנות המוצעות לסוּרֵדים.

אוכל. ושוב אוכל:
לראות את הדלפק המיוחד של ילדי בית-הספר ערוך ומוכן לסעודת הבוקר שלהם זה כמו ביקור במזנון של בית מלון 5 כוכבים. מצד אחד של הדלפק עובדים הילדים ובוחרים את המבחר שלהם, ומן הצד השני עומדות המטפלות ומסייעות.
וציפור קטנה לחשה לי שהתפריט של ילדי בית-הספר הועשר עכשיו בלחמניות. אתם יודעים בכמה נקודות עולה ערכם בבורסת ארוחת העשר של בית-הספר?

ועוד בענייני אוכל, לטובת אלה שלא קוראים ידיעות אחרונות, גזרתי שני קטעים בנושא השינוי בענף המזון.

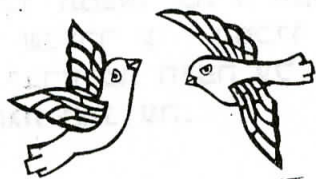
סקרי שביעות-דצון שבוצעו בקיבוץ שפיים שבשפלת החוף, מלמדים ש-85 אחוז מהקיבוצניקים "מרוצים בהחלט" מהאוכל, בעוד שלפני שנתיים, רק 40 אחוז מהחברים היו "מרוצים במידה בינונית". שני מיקצוענים מנצחים על התבשיל: האקונום חבר שפיים, רע שפירא, בוגר קורס הטבח של מלון תרמוד, וזוהר דוד, שף שכיר. השניים מאכילים ביום ממוצע כ-750 פיות, ובכלל זה 150 ארוחות שנמכרות לגופים חיצוניים.

מתיק המכתבים:

קבלתי את רשותו של אהוד אלמן לפרסם את המכתב שכתב אלי, ואני עושה זאת בכיף אמיתי. תודה לך אהוד, ותמשיך לשמור על קשר.

וכל זה נכון לעכשיו

תמר

תמר שלום,

אני כרגע בחופשה קצרה מהעבודה (סדרת טלוויזיה מיולי עד נובמבר), ניצלתי את ההזדמנות לקפוץ לטורונטו לדבר עם יורם בן-חיים. ישבנו וקשקשנו שעות על גבי שעות. בין שאר הנושאים שדיברנו עליהם היה המכתב ששלחת לבנים בחו"ל. אני רוצה להגיד לך ששנינו חושבים שזה מעשה חשוב ואנחנו מאד מעריכים את הזמן והמאמץ שלקח לך לכתוב לכולם. נעים לחשוב שאי שם בעולם אנחנו עדיין זכורים כבנים ששייכים למשפחה יותר עניפה ורחבה.

אני כותב את המכתב מהרכבת שנוסעת מפורונטו ל-Ottawa (4 שעות נסיעה). יש משהו מאד רומנטי בנסיעה ברכבת... זאת הפעם הראשונה שאני נוסע ברכבת בקנדה, וכמובן אני מנצל את הזמן לכתוב מכתבים ולעבוד על התסריט הבא שאני חוזר אליו.

כאמור יורם ואני דיברנו הרבה על הקיבוץ, על הארץ, על השורשים והשייכות למקור שאיפשר למעשה להינתק מהם. הם העבר, הם הילדות, הם העורק הראשי של חיינו. אבל החיים הם דבר לא פשוט. כל אחד מאיתנו יצר ויוצר חיים חדשים, חיים שמעורבים בהם אנשים אחרים, חברות או נשים, עבודה וקריירה, וכל שנה כמו קוד-עכביש הם נעשים יותר ויותר טוויים. קשה לנתק חוט מבלי לנגוע בקור. החיים נכנסים למין תאוצה שקשה לעצור אותם. מדי פעם כמו הרכבת, אנחנו עוצרים באיזו תחנה בודדה, עוצרים ולוקחים פסק זמן לחשוב על העבר, ההווה והעתיד. וכן מתברר לכולנו שבאופן כללי אנחנו שייכים לארץ.

אולי יום אחד, ולא יותר מדי מאוחר, נרד מהרכבת וניכנס לתחנה לצמיתות.

עד אז, חג שמח ושוב תודה עבור המכתב והקשר.

אהוד אלמן

ועדת חברה מודיעה על:

" ע ר ב מ ו ק ד " נוסף בנושא:

" הסדר-בנייה-פרטית "

ב י ו מ ש נ י ז ה - בשעה 21.00

המשתתפים:

אורי גולן

אורי אדלשטיין

דפי פרנק

אריק לינטון

אלק קולינס

ואורח מבחוץ - עורך הדין שלמה כהן

מי שרוצה להגיש שאלה מראש - מוזמן לפנות לדפי פ'

או לאורי גולן - (אם יתאפשר טכנית - ננסה להשמיע

לצופים גם את שאלות החברים בטלפון).

ה נ ק ו ד ה ה מ ק ו מ י ת ,

וגם קצת עגבניות כחול-לבן...

בשבוע שעבר, הועלתה בקדומים שבשומרון הצגת בכורה של "מרקם" בבימויה של ציפי לוריא. העבודה הראשונה של התיאטרון הקהילתי לנשים של מתנ"ס-שומרון שהוקם לפני קצת יותר מחצי שנה. השחקניות, כולן חובבות, תושבות היישובים איתמר ואלון-מורה שבגב ההר.

עיתון "העיר" בתל-אביב על כל שינקניותו (כזה כאילו...) שלח את כתבת התרבות שלו - אורנה לנדאו - להציץ ולספר לחבר'ה.

את התרשמותה פרסה הכתבת על שלושה עמודים תמימים. ההצגה שנכתבה ע"י נשים ומבוצעת ע"י נשים עבור נשים **בלבד!** להלן מספר ציטוטים נבחרים.

"היתה תחושה חגיגית של יציאה מהשגרה. משהו אינטימי ופורק עול..." הנשים לא השאירו בבית רק את הבעל, אלא גם שניים, שלושה, שמונה או עשרה ילדים, ויצאו לערב של חופש..."

"16 נשים בשמלות שחורות ומסכות קרטון מרובעות פרצו מתוך הקהל ועלו על הבמה. הן ניצבו בדבוקה ודיקלמו ביהר בקצב הולך וגובר: מתרגשת, מתגברת, מתפללת! מתרחקת!! מתלהבת!!! מתנחלת!!!! החלטה נכונה, לפתוח במילון קלישאות. כבר מהפתיחה היה ברור. בשומרון אין אמנות לא מגוייסת. לא יכול להיות. החיים שם הרי כל כך מגוייסים.

"נשמח עם 'מרקם' - עבודתנו הראשונה - תתרום ולו תרומה צנועה, להבנת הפן האנושי של הציבור הנמצא היום בלב הסערה - כתוב בתוכניה - ואכן החשיפה האישית ויש כזו בהצגה, היא המחר שהנשים מוכנות לשלם כדי ליצור מפגש חיובי יותר עם הציבור שמחוץ להתנחלויות."

"מכירים אותנו רק דרך ההפגנות" מסבירה מזל אחת השחקניות בהצגה. הדימוי שמתקבל בתקשורת הוא לא נכון. ראיתי את זה כצו השעה, הרגשתי שאני חייבת לעשות משהו, וזה נראה לי יותר חשוב מלהפגין. לא מכירים אותנו כמו שצריך. אפילו לא המשפחה הקרובה. כמו שרואים בקטע שלי..."

"... שעת לילה מאוחרת... שיחת טלפון... שלום אחותי מה קרה? מה אמרו בטלוויזיה? עזרו את הכ"כניקים? (מסתובבת לדאות אם בעלה שוכב לצידה)... הוא לא עצור! הוא ישן במיטה. לא הוא לא כ"כניק. הוא באמת לא. מה את לא מאמינה לי? הוא בבית. באמת! אה... התבלבלת! בים כ"כניק לחב"דניק... כן, הכל בסדר אל תדאגו לנו. מה נשמע אצלכם? אין דבר טוב שהתקשרת..."

"יש בהצגה גם הומור עצמי, תופעה נדירה בקרב הציבור הדתי-ימני, ונראה שנשים שמחות לצחוק, סוף סוף על עולמן..." יש בהצגה גם הרבה קטעים שלא אמורים לשעשע ובמציאות של איתמר ואלון-מורה, מה שאינו מצחיק הוא לעיתים קרובות קשה ועצוב..." אחת הנשים מספרת כיצד חזרה בתשובה בעוד שאחותה התנצרה, אחת מציגה את המצב הנפשי השביר של חלק מהתושבים..."

"... הרבה קטעים מצחיקים מאוד את הקהל: אורנה מימין מציגה בכישרון קומי זכרונות ממסע במזרח-הרחוק, מהימים שהיתה פריקית מקיבוץ **כפר-הנשיא**. על הבמה, בשרוואל וגם אחד כך מאחורי הקלעים, אי אפשר לדמיין אותה בכלל מחוץ לשרוואל, בשמלה ובכובע.

"על נשים, שטחים, הנקודה המקומית, וגם קצת עגבניות כחול-לבן" ... המשך

"התקווה להגיע לחיוניים ולשמאל משותפת לשחקניות ולנשים שמחאו לכן כפיים. כולן חושבות שאם המסר יועבו, ציבור המצתנחלים ייצא זכאי. ומסיימת הבמאית ציפי לוריא: "אנחנו רוצות להגיע לכל הנשים" היא אומרת. "לדבר מרחם אל רחם. לתקשר עם כל הנשים פה, בארץ ובעולם. אני רואה חזון שזה ייכנס אפילו לה'קאמרי'. כן אני רצינית. אם נעבוד על זה אני בטוחה שגם שם אנשים ייצאו עם התרגשות גדולה."

אז לפני שזה מגיע ל'הקאמרי' ולפני שזה כובש את העולם, ביום ראשון הקרוב 6.11 בחיפה בשעה 8:00 בערב. הסעה תסודר. נשים אשר מעוניינות מתבקשות ליצור קשר עם דורית או יעל נמנוב עוד היום.

אז נשים היו לנו, ושטחים הו לנו, וגם נקודה מקומית. אך מה קשר עגבניות לשנת שמיטה? ובכן ממש בסיום שנת השמיטה טרחו דוד ואורנה עם חבריהם ביישוב איתמר והקימו 2 דונם של חממות בהן הם שתלו עגבניות דגילות ועגבניות שרי המגודלות בשיטות אורגניות. בימים אלה בין החזרות להצגה, הטיפול בילדים ולמרות שדוד במילואים, נרתמה יעל במרץ לקטיף עגבניות כאשר כל העבודה היא על טהרת כחול-לבן. ובימים היסטוריים אלה, כאשר מחירי העגבניות מרקיעים שחקים, ובאפן היסטורי מאשרים יבוא של עגבניות, גם ממרוקו, כאשר העגבניות האחרונות נראו בחדר-האוכל שלנו לפני כמה הסכמי שלום ובכלל טוב וכדאי גם לדעת שאפשר גם אחרת.

דורית נמנוב-דוזנקרנץ

*****

מי כאן כ.

פ י ו ס

העולם אולי קטן בימינו.
האם עליו להיות גם קטנוני?
הרוח המודרנית אולי מבולבלת.
האם בהכרח מרושעת?
שינויים גדולים התרחשו
ביקום היחיד שאנו מכירים -
אך אנו חיים בעידן התוצאות.
מאות אלפי שנים הפרענו למעשה כראשית
ודווקא על דורנו נגזר לסבול.

אין יותר רגש יציב.
גם תופעות הטבע מעורפלות
בתקופה זו בין הספירות.
אולי האתמול הוא נדאק טב
ולא עובדות מוצקות כפי שחשבנו?
אז בואו ונקבל את הבלבול
בין המעשים והתשובות כחוסר יעילות
ולא כחוסר התחשבות.
אז אולי נוכל לסלוח לעצמנו
וגם לאחרים.

לפעמים כשדרכי אובדת, או שאני
 סתם עצוב, אני קורא את שירו
 של קוואפיס, או קוואפי כפי
 שקרא לו פורסט, זה מ'המעבר
 להודו'. שניהם אהבו את אותם
 הנערים באלכסנדריה, אבל כמו
 שאמרתי כבר, כשאני הולך לאיבוד
 או מתמלא ספקות, אני קורא את
 שירו הנפלא ומוצא את דרכי
 מחדש.

אני מקדיש את השיר לרחל אבידור
 ולכל הוותיקים שחולקים עימה
 את הרגשתה.

להתראות באיתקה.

דודו פ.

קונסטנטינוס קוואפיס

איתקה

אם אתה יוצא לדרך לאיתקה
 בקש פי יארוך מסעך מאד
 שופע הרפתקות, שופע דעת.
 אל תירא את הלסטריגונים והקיקלופים
 אל תירא את פוסידון הזועם.
 לעולם לא תפגש אותם בדרךך
 אם מחשבתך נשאת, אם רגש מעלה
 יפעם בנפשך ואת גופך ינהיג.
 לא תראה את הלסטריגונים והקיקלופים
 ולא את פוסידון הזועם אם רק
 נפשך לא מעמיד אותם לפניך.

בקש פי יארוך מסעך מאד.
 פי בקורים רבים מאד של קיץ
 תבגס — בקרוה, בקליאה רבה קל-קף! —
 לנמלים שלא ראית מעולם,
 בחתנות-מסחר פיניקיות תעגן
 תקנה סחורות משבחות לרב,
 פנינים ואלמגים, ענבר והקנה
 ומינים שונים של בשמים טובים
 ככל שרק תמצא בשמים טובים.
 עליך לבקר בהרבה צרי מצרים
 ללמד, ללמד מאלה היוצעים.

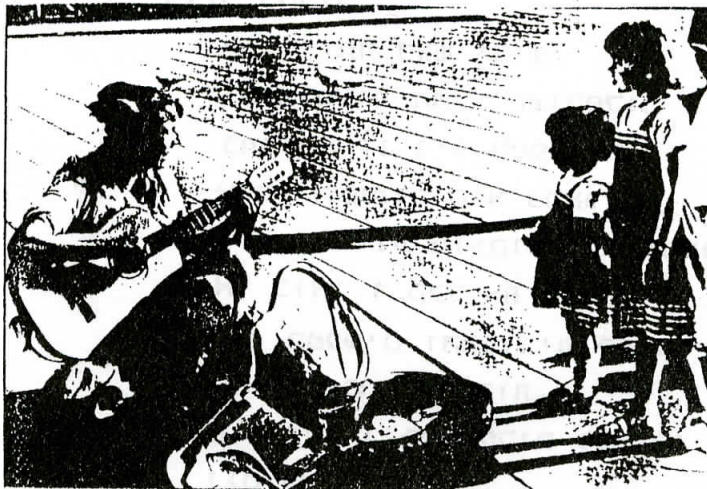
וכל הזמן חשב על איתקה
 פי יעורך הוא להגיע שמה.
 אך אל לך להחיש את מסעך
 מוטב שימשך שנים רבות
 שתגיע אל האי שלך בשאפה וקן
 צשיר בכל מה שרכשת בדרךך.
 לא תצפה שאיתקה תצניק לך עשר.

איתקה העניקה לך מסע יפה
 אלמלא היא לא היית קלל יוצא לדרך
 היא לא תוכל לחת לך יוסר.

וגם פי תמצאנה עניה — לא רמסה אוחד איתקה,
 וכאשר תשוב — חכם, רב-נסיון —
 אזי תבין היטב מהי איתקה.

תרגום: יורם ברונובסקי

מתוך "שירים" הוצאת ספריח סועלים, 1978

הרהורים על הנעשה היום

לפני מספר שנים שמעתי סיפור אמת מאחד הקיבוצים:

אמריקאי ביקר בקיבוץ ונלקח לסיור במשק. הוא הסתכל, התרשם, הביט לכאן ולשם - בסוף נראה מאוד מהודרר ושאל את מארחיו: "תגידו, לקח לכם הרבה זמן למצוא פארק יפה כזה להתיישב בו?"

נזכרתי בסיפור זה אחרי שרפי פסק בערב שאלות ותשובות במוקד, שחבר הוא חבר מיום קבלתו לחברות וכולם שווים. כן, רפי צודק, כולם - כל החברים - שווים בחובות, בעבודה בכל מקום שנחוצ ו בזכויות. אבל אם מדברים בזכויות, האם אין זכות קדימה לחברים שבנו את הפארק הנאה, הנהדר שלנו?

או, האם דור המייסדים ימשיך הלאה והלאה "להבין את המצב" (הכספי) וימשיך לשבת בשקט עד שחברים שרק התקבלו לחברות (או אפילו טרם התקבלו) יקבלו את הפריטים הנחוצים להעלאת איכות-החיים שלהם מעל ומעבר לאיכות-החיים של המבוגרים יותר?

איני גורסת חס וחלילה שחברים המתקבלים עכשיו (או לפני שנתיים) לחברות יחכו 20 שנה - לא ולא!! אך אין אני רואה כל סיבה למה שלא יחכו שנים מועטות ונדאג להם אחרי שדאגנו לוותיקים.

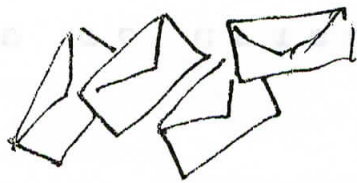
קשה לי לומר זאת, כי חשבנו שתמיד נוכל לתרום כפי שתדמנו בהתחלה, אבל עובדה היא שלחברים מעל גיל הפנסיה נחוצה איכות-חיים, כי פשוט לא מסוגלים פיזית להסתדר כפי שעשו לפני 20 שנה. כיום יודעים שיבוא היום - אני מקווה - שהצעירים יגיעו למצב של החברים הוותיקים. לכן, האם זה כל כך קשה לחברים החדשים להתחשב ולו רק במעט בצרכים של הקיבוץ ושל החברים המבוגרים מהם?

אין אני מתנגדת לשינויים, היו הרבה שינויים טובים במשך הזמן, אבל כמעט תמיד התחשבנו בזולת. היום יש הרבה חברים, אולי אפילו הרוב, שמתחשבים, אבל המעטים שרק חושבים על עצמם עושים הרבה רע, לכן שומעים אותם יותר וזה כואב.

אני מאוד מקווה שנוכל להגיע לעמק השווה בהחלטותינו ובמעשינו, לשגשוג של המשק מתוך עבודה עצמית וכבוד הדדי בין החברים מכל הגילים. וכל הנ"ל למען הפארק הנעים שלנו.

בתיה ד'

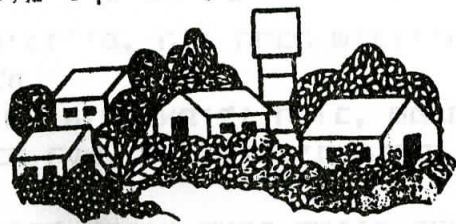
לכל מי שימצא עניין ("To whom it may concern") - ש ל ו ם ,

רציתי לכתוב מכתבים נפרדים לכל מני אנשים, אבל אם אפשר לנצל את 'דברי' אז למה לא? קיבלתי 'דברי' השבוע (תודה לאמא ששולחת בהתמדה, ולא משנה איפה בעולם אני נמצאת), וכמו תמיד, התמלאתי געגועים. קצת חבל לי שהעלוך נעשה מקום לאנשים להתבטא בכעס אחד נגד השני, אבל זה מהווה מקור נפלא לאינפורמציה בשביל מישהו כמוני, שיושבת רחוק וחושבת על הבית.

כרגע אני גרה ועובדת במקום שנראה כמו קיבוץ צעיר. זה מחנה של ה-YMCA, (ארגון עולמי של הנוצרים הצעירים - המערכת) שנמצא בחוות סוסים גדולה, בערך שעתיים מפיניקס. בקיץ אנחנו מציעים מחנה קיץ וביתר חודשי השנה אנחנו פתוחים לקבוצות שרוצות קצת טבע. יש לנו מטבח גדול, חדר אוכל, מרפאה (אחות יש רק בקיץ), מזכירות, בדיקה ופינת חיי. אנחנו שישה שגורים שם ומתחלקים שווה בעומס העבודה. ממש קיבוץ, או לפחות מה שקיבוץ היה... ההתמחות שלי (תמיד שואלים אותי פה - ומה ההתמחות שלך?) היא פינת החיי, לימודי טבע ואיכות הסביבה - ועבודה עם קבוצות על שיתוף, תקשורת והתפתחות עצמית (personal growth). פינת החיי היא הבייבי שלי. למעשה אני ממשיכה את העבודה שלי מגואטמלה - לגדל ירקות ובעלי חיים בצורה טבעית, אורגנית - בלי כימיקלים בכלל. המון עבודה והרבה סיפוק.

הייתי רוצה להגיד כמה תודות ומזל-טובים: תודה לתמר על המכתב ששלחת - רק כדי לשמור על הקשר - הקשר הזה חשוב לי, תודה. תודה גם לגזבר, אילן גינת, על העזרה הפיננסית ששלחת לי ללימודים, איתן גדליזון, אתה גדול. תודה על החומר לניווסטים. יש כמה דברים שרק בארץ אפשר למצוא. תודה תודה.

וכיתת 'היובל' ממשיכה לייצר - גבי ורענן, ולילך: מזל טוב גדול.

שתהיה שנה טובה לכולם -
שנת שלום ופריחה
שנת חידוש וצמיחה.

נראה אתכם בקיץ -

ג'וני (הירס)

נ.ב. - יעלי ורובי, יופי של 'מה נשמע'. אתם בסדר. תמשיכו לכתוב, כי אתם פשוט טובים בזה. *

* גם המערכת מחזקת טענה זו....

השינוי - הגלגל

שינויים - לפני 30 שנה

למעשה הלכתי לארכיון כדי למצוא "חומר" הקשור לחדר-וויצמן, שבימינו אלה, מלאו 30 שנה לחנוכתו. (8.11.64). בנושא זה גיליתי רק הזמנה כללית כתובה במכונת-כתיבה ולכן לא מעניינת במיוחד. בחיפוש נוסף בתיקים (זכר מומלץ כשלעצמו), מצאתי את המסמך הבא, המספר על החידוש המהפכני בכפר-הנשיא - **שרות-עצמי!** אני מניחה שהכתבה הופיעה ב"מבפנים" בזמנו.

גם חנוכת חדר-האוכל אירעה לפני 30 שנה, בשנת 1964.

אנגה

(טליה על איכות
ההדפסה)

ביקור בכפר-הנשיא

אלא שכאן, בחדר-האוכל החדש של קיבוץ האיחוד כפר-הנשיא, מצאנו עצמנו באולם הדור ומרווח. בניין בן קומותיים, שבו 270 מקומות ישיבה, שולחנות מרר-בעים ועגולים, תוצרת-רהיטי "תעל", ומחיצות "מיקרו" ניידות עשויות פסי עץ מחלקות את חלל האולם לקטעים קטנים ונאים. הבריכה עטורת צמחי המיים שב-חורף מוסיפה מחינה להרגשת הרוגע והרוחה. בקומה התחתונה מרוכזים כל המוסדות הקהילתיים, ולמעלה - המועדון

המגישות שמאחורי הדלפק כפרו-הזר שבין המטבח לחדר-האוכל הע-מיסו תוך דקותיים את מגשי הפלס-טיק שבידינו בתכשילי ארוחת-הצהרים. בחרנו לנו שולחן לשבת בו, ולא חשנו כלל בהמולתו הרוחשת של חדר-אוכל קיבוצי לעת צהרי היום. לא חשנו בתשומת לב סקרנית אשר בה נסקר כל פרצוף זר. המופיע קיבוץ. ייתכן שלא הרגשנו את הניחותא שבה התנהלו האוכלים (כל שולחן לעצמו, ופל-סועד לצלחת) באין שיירות מגישים ופקקי עגלות סביבם, מוכירה היתה כל מסעדה הגונה אחרת.

בסדר, בשלווה ובקרירות

חדר-אוכל זה שבנייתו נסתיימה לפני 7 חדשים תוכנן מראש לקראת הגשה עצמית. קודם לכן "פעם ליבו" של הקיבוץ בצריף שוודי צר, כמו ברוב הקיבוצים כן גם כאן היו עובדי חדר-האוכל לא קבועים ולא מנוסים, ההגשה הייתה גרועה וחברים רבים העדיפו לסעוד את ארוחת הערב בחדרם (העובדה שהילדים החל מגיל 3 כבר סועדים ערבית עם הוריהם ודאי הגבירה נטייה זו).

ברוב הקיבוצים מדברים על-כך שמהו מוכרח להשתנות במסלול ההגשה. לא במקרה היה קיבוץ זה, ש-90% של 180 חבריו הם יוצאי ארצות אנגלו-סאכסיות, ראשון לחידוש שיטת ההגשה העצמית (Self-service) נפוצה במיוחד בארצות דוברות אנגלית והיא ידועה גם במוסדות ציבור בארצנו באוניברסיטאות. בבתי-מלון, בבת-יחולים וגם בבית ההכראה שלנו (בארוחת-הבוקר בלבד).

"קבלת העקרון של הגשה עצמית קשורה מאד ברקע של אנשינו" - טרח להסבירנו יצחק האקונום. "הבינה האנשים כאן באו מאנגליה והם אינם דוגמטיים. הקיבוץ בעינינו אינו דבר המתקיים על-פי חוקים כתובים. היו לנו וויכוחים והחלטנו על 3 חדשי נסיון, בינתיים חלפו כבר 7 חדשים וההחלטה שטרם נפלה היא בעיני רק עניין פורמלי. אלה שהתנגדו, חששו בעי-קר מפני צורת הביצוע, ואני בטוח שגם הם שוכנעו כבר."

הגשה

להופיע לארוחת הערב" (ובכל-זאת, על-אף שביעות הרצון הכללית יש מי שהעיר את אונינו כי "זה כבר לא חדר-אוכל של קיבוץ").

לכפר-הנשיא תנאים אופטימליים לבי-צוע שיטה זו, מבחינת הציוד מבנה הדר-האוכל וקהל האוכלים (שהוא כמעט ה-מוגני, אנגלוסכסי טיפוסי, וממושע מאד). יצחק אינו סבור שביצועה הטוב של ההגשה העצמית אפשרי רק בקיבוץ "מחור-נך": "אפשר לחנך לכך כל ציבור. היו אצלנו קבוצות נח"ל שהשתלבו יפה בסדר ה-י. ילדינו שמעו הרצאות לפני הכניסה למבנה החדש. יש יראת כבוד לחוקו!

מתלבטים...

ההיענות האדיבה מסבירת הפנים (וה-בעיות) לזרם המבקרים, גם היא נובעת כנראה מהתכונות המאפשרות ביצוע אופ-טימלי של השיטה. באים מקיבוצים וממור-סדות. יש מתלהבים מייד ומדמים "זהו זה! מצאנו את הפתרון" אנשי קור-לקו מת-רשמים. בוחנים, ולכלל תשובה נחרצת מתקשים להגיע.

יום לפנינו הופיעו כאן חברי וחלקות החברה והמטבחיים שלנו. באו, חקרו ונח-לקו בדעותיהם. אמרה לנו טיג'ביה קדם מחצור, העובדת כמריכה ארצית לתזונה במשק הקיבוצי (מטעם מינהל ההדרכה): "טוב שנוסעים לראות טוב שחושבים על שיפור שיטת ההגשה הנוכחית המסגרת אחר רמת האוכל והציוד. אך ההגשה העצ-מית עלולה ליצור הרגשה של אכילה במוסד. ועוד: במקום לשבת ליד השולחן

ולשוחח נמצא עצמנו מחכים בתור. ייתכן שמוטב כך בארוחת-הבוקר הנאכלת ממי-לא בחפזון, אך לא 3-4 פעמים ביום. ראיתי בעולם הרחב ציוד של הגשה ניידת (ע"י שולחן אדים) שאפשר להפ-עילו גם להגשה רגילה ולנצלו בכל הצר-רות. מבלי להפוך את סדרי חדר-האוכל ומבלי לבנות דלפק שהוא אינו מתאים לנו."

"יש נטייה בקיבוצים לשיפור תנאי ההג-שה אך הכל עודנו בשלב התהוות. הנה בדליה הונהגה הגשה עצמית בארוחת-הבוקר. ברור לכל שיש לשנות. האם דווקא כך? - צריך לבדוק ולחשוב."

חושבים, בודקים ומחפשים. וגם זו לטובה.

שלומית

"ואיך תכינו את חדר-האוכל אם יוחלט לחזור, לשיטה הקודמת?" (הנחה "פור-מליסטית").

יש כאן כל הדרוש להגשה רגילה, את השולחנות ניתן לצמצם ולסדר בצורה אחרת."

"הישיבה היא כמובן חספית, כי השול-חנות אינם מחלכלכים (על השולחן יש רק לחם ותבלינים, את המגש אפשר להשחיל לווים שבצידו). עוד לא קרה שאדם בא, ולא היה לו היכן לשבת. ביום רגיל עוברים כאן בארוחה 275 אנשים. יש זמן לשבת, לשוחח, לעשן. אין לחץ משמרות. מדדנו בסטופר - הזמן המכסיי

מלי, בשעות הבערות ביותר, מן הכניסה לבניין עד לישיבה ליד השולחן לא עלה על 4½ דקות."

ארוחת ליל-שבת עודנה מהווה בעיה. יצחק מודה בכך. הפתרון החלקי הוא: הגשה בשני "מסלולים" מקבילים, כלומר: תור כפול. ואשר לחסכון: "חסכון כללי ב-עצבים - ודאי. חסכון בימ"עבודה - על 420 אוכלים אנו מחזיקים 19.5 ימי-עבודה ביום (שיטת ההגשה אינה משנה את סדרי המטבח)."

"והתפריט?"
"אין בעיה של בזבוז אוכל הנשאר על השולחנות. המבשלות למדו כבר להעריך את הכמויות הדרושות והתפריט מגוון יותר. עובדה: היתה לנו, מסורת' לעבור תמיד את תקציב הכלכלה. בחודשים האח-רונים שמרנוהו, על-אף ההתייקרויות." החברים לא מנצלים את החופשויות. ברגע שאתה עצמך ממלא את הצלחת כרצונך, אין לך הרגשה שהמגיש לא נתן מספיק או שהשכן לקח יותר מדי. (אנשים אוכלים כידוע גם עם העיניים)."

מהי "ביתיות"?

ובכן, הגענו לפסיכולוגיה. עם הרעש וההמולה נעלמת מחדר-האוכל גם הבי-תיות (יש אומרים - הקיבוציות). הזרות המנומסת מוחשית פה מאד. הרי זוהי הבעיה השנוייה במחלוקת, לא כן יצחק? לא חידשנו מאום והתשובה מוכנה, - חד וחלק: "אני חושב שהרבה יותר יפה הוא כאשר אני ואשתי מתיישבים מייד לאכול, השולחן לא מלוכלך, אין בעיה של מילוי שולחנות, אין ציפיה למנה ואין לחץ של משמרת שנייה. טוב יותר שאין קשר בין העובד לאוכל. על המגיש לדאוג רק לעובד לא יתרוקן ואת זאת מסוגל לעשות כל אחד. הנה התחלנו לראות פה שוב חברים רבים שחדלו מזמן

חדשות

30-10-94

דבר

גוברים הקולות בתק"ם לפרישה מההסתדרות עם כניסת חוק הבריאות הממלכתי לתוקפו

אח שמעון וייס

בצמרת התק"ם גוברים הקולות הקוראים להתנתק מההסתדרות עם כניסת חוק הבריאות הממלכתי לתוקפו ב-1 בינואר 1995, משום שלדבריהם אין לחברי הקיבוצים מקום במבנה החדש של ההסתדרות שתהפוך לפררציה של איגודים מקצועיים.

כפגישת הפורום הפוליטי של התק"ם ומזכירות הקיבוץ הארצי שנערכה בשבוע שעבר קראו מזכיר התק"ם, אריק רייכמן, וח"כ חגי מרום לנתק את הקשר בין ההסתדרות לתנועות הקיבוציות, ואילו יו"ר האגף לחינוך ותרבות בהסתדרות, נוגה בוטנסקי, ואחרים, טענו כי יש למצוא את הדרך להמשך הקשר בין ההסתדרות לקיבוצים. התנועות הקיבוציות חייבות להגיע להחלטה בנושא זה עד סוף חודש דצמבר.

לעומת חילוקי הדעות בתק"ם תומכת צמרת הקיבוץ הארצי בהמשך הקשר בין הקיבוץ הארצי להסתדרות למרות השינויים המתחוללים בהסתדרות. מועצת הקיבוץ הארצי אמורה להתכנס במהלך החודש הבא לישיבה מיוחדת על מנת לקבל החלטה בנושא וראשי הקיבוץ הארצי עושים מאמץ לשכנע את הצירים לתמוך בהצעה הקוראת להמשך הקשר במשך שנה על מנת שהתנועה הקיבוצית תשפיע על

המבנה החדש שמתגבש בהסתדרות. גם גובר ההסתדרות, ח"כ חיים רמון, מנסה לשכנע את חברי הקיבוץ הארצי להמשיך בקשר עם ההסתדרות.

ההתנגדות בתק"ם להמשך הקשר עם ההסתדרות נובעת גם ממניעים כספיים, שכן בקיבוצים רבים מתקשים לשלם את מס החבר המהווה נטל כבד על תקציביהם. מזכיר התק"ם, אריק רייכמן, אמר בישיבה בשבוע שעבר, כי לאחר חודש ינואר לא יהיה טעם בהמשך החברות בהסתדרות. ח"כ חגי מרום אמר, כי עם כניסת חוק הבריאות לתוקפו תהפוך ההסתדרות לפררציה של איגודים מקצועיים שנועדו להגן על העובדים השכירים ויישמש הבסיס האידיאולוגי להישארותן של התנועות הקיבוציות בהסתדרות. "במבנה החדש של ההסתדרות בראשות רמון אין משמעות לחברותם של חברי הקיבוצים בה, שכן הקיבוצים מעסיקים אלפי שכירים בעוד חברי הקיבוצים עצמם אינם שכירים", אמר ח"כ מרום. לדבריו יקשה על הקיבוצים להמשיך לשלם מס חבר למימון רעיון הסולידריות בלבד, ללא קבלת שירותים

מההסתדרות.

מצדדי המשך החברות בהסתדרות טוענים, כי מדובר בשינוי מהפכני שאמור לשנות גם את תקנון הקיבוץ וכי יציאת הקיבוצים מההסתדרות תאפשר לח"כ רמון לעשות ככל העולה על רוחו בהסתדרות מבלי יכולת להשפיע על המשך פעילותה מעבר לנושא האיגודים המקצועיים.

בתקופה הקרובה ייכנסו שתי התנועות לדיונים מרתונניים בנושא על מנת לסכמו ולגבש החלטה סופית. להערכת גורמים בכירים בשתי התנועות צפוי כי השתיים ייפרדו מההסתדרות וגופים הקשורים בהן ובהסתדרות, כמו המרכז החקלאי, ימצאו דרכים חדשות לפעילותם.

חריף עמדת צמרת הקיבוץ הארצי שודרת בקרב חברים רבים מירדות על שנות הקיפוח הרבות של התנועה בהסתדרות בראשות מפלגת העבודה, בעיקר בנושאים תקציביים, ולדעת חברים אלה אין כל תועלת בהישארות בהסתדרות. ייתכן שתמצא פשרה שלפיה תימשך חברות אנשי הקיבוץ הארצי בהסתדרות למשך שנה בניסיון להשפיע על גיבושה מחדש של ההסתדרות בראשות רמון.

מוסדת שלקראת סיום הטיפולים, ובכדי להיות בקרבת ביה"ח תל-השומר:

"אני נמצאת שוב אצל הוריי בנס-ציונה. אשמח לשמוע את קולכם ולקבל אורחים (נא להתקשר לפני-כן לווידא שאני בבית)."

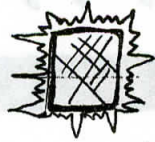
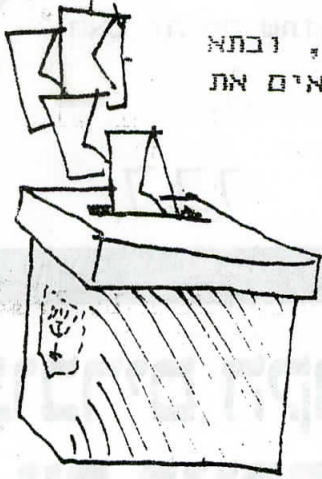
מספר הטלפון: 408905 - 08

באהבה

חנה ב.

אדם ואלזה חזרו הביתה אחרי חופשה בחו"ל (ברוכים החוזרים), ובתא
הדואר מצאו את המכתב הבא, מתלמיד אולפן לשעבר. אנחנו מביאים את
המסמך כלשונו וככתבו:

חתימת -

הפאר

October 13\94

מורה אדם:

שלום! מה שלומך? אני בסדר במקסיקו. הגעתי בחודש מרץ אבל עדיין לא
כתבתי לך. אז אני כותב לך עכשיו אל תחשוב שאני לא זוכר אותך. אבל
עוד לא כתבתי לאף אחד. קודם כל שנה טובה, גמר חתימה טובה (קצת מעוכר.
בראש השנה וביום כיפור הלכנו לבית-כנסת והתפללנו כל היום ואחר-כך הלכנו
לאכול בבית של סבא וסבתה.
אך היו החגים בכפר הנשאי? אני מקווה שטוב מאד.
אחרי שנסעתי מישראל נסעתי לצרפת אצל דודה שלא מדברת אף מילה בעברית אז
הייתי צריך לדבר איתה ביידיש ובצרפתית (אני לא מדבר צרפתית).
חזרתי למכסיקו והתחלתי לעבוד אצל סבא ודוד שלי בחנות של דברים של
מכוניות. אני מחקה לאוניברסיטה. בעוד שבועיים אני צריך להתחיל בה.
החיים במקסיקו התחילו ליהיות קצת קשה: היו בתירות והרגו את האיש של
המפלגת החזקה ביותר והיה בלגן מאד אבל עכשיו הכל בסדר. שמענו בחדשות
שבארץ חתמו השלום עם אש"ף. אנחנו שמחים מאד על זה כי אולי המלחמה תגמור.
אבל פה מקסיקו לא שומעים החדשות בידיוק כמו בישראל אז לא יכולים לדעת מה
באמת קורה שם.
ראיתי את אדגרדו, גבריאל ושלמה. הם שמחים מאד. נהנהו מאד בישראל. גם אני
נהנהתי מאד מאד בכפר הנשיא. אני מתגעגע אתכם ורוצה לחזור לקיבוץ אבל לא
יודע מתי יכול לנסוע שוב לישראל.....
תגיד שלום ללאה, פת, יהודית (המורה) ולכולם.
התלמיד והחבר שלך -
מרדכי קושר

תקנון שיכון קבע

1. הגדרה:

דירה שגודלה לפחות 60 מ' והדירה בחרה לגור בה.
מכיוון שכל הדירות שגודלן 54 מ' יצאו מהגדרת "דירת קבע". יש צורך
בהגדלת הדירות לפחות לגודל המוזכר לעיל.

2. דירות בגין רכוש

- א. הדירות כולן רכוש הקיבוץ, לחבר אין כל חזקה על הדירה בה הוא גר למעט הזכות לגור בה עם משפחתו. אין הוא יכול לקחת דייר משנה בתשלום או ללא אלא עם קיבל אישור לכך ע"י הגוף המוסמך לכך (הסעיף מעוגן בתקנון האגודות השיתופיות). השכרת דירות או חלקי דירות היא בסמכות ואחריות מוסדות הקיבוץ בלבד.
- ב. כל שינוי פנימי שחבר רוצה לבצע במסגרת הקיבוצית או באופן פרטי חייב אישור של הועדה (להיות ופיקוח). כל ההוצאות יהיו באחריות וע"ח החבר בלבד (לפירוט עיין בסעיף #6). החברה לא תפצה את החבר בעד ההוצאות הנ"ל, כמו כן אם השינויים כוללים הקמת קירות הפרדה, מערכות חשמל ו\או מים הם הופכים להיות חלד בלתי נפרד מהדירה לאין להוריד או להרוס אותם בזמן יציאה ממנה. כל נזק שאינו סביר לדירה בעת עזיבתה ע"י החבר ייחשב כנזק פלילי לרכוש הדירה.
- ג. כל הרכוש הנייד בתוך הדירה שייך לחבר ונשמרת לו הזכות לקחת אותו, לתת אותו וכו'.

3. זכאות לעבור לדירת קבע:

- זכאות במעבר לדירת קבע תהיה לפי סדר הקריטריונים הבאים:
- א. חברות בקיבוץ לפחות 3 שנים.
  - ב. משפחה בעלת 3 נפשות או יותר בדירה עם חדר שינה אחד (דוגמא: בית 48 מ').
  - ג. משפחה בעלת 4 נפשות או יותר בדירה עם 2 חדרי שינה (דוגמא: בית 54 מ').
  - ד. וותק.
- (* למרות ולאור הסעיפים הנ"ל למרכז שיכון ו\או לו, חברה נשמרת הזכות לשיקול דעת.

4. מעבר משיכון קבע אחד לאחר:

- א. בסדר הקריטריונים העדיפות היא אחרונה לאחר כל הת-סעיפים בסעיף 3.
  - ב. מצב הפיסי של המבנה \ דירה. (ע"פי חוות דעת של מומחה חיצוני)
  - ג. גידול משמעותי במספר הנפשות בדירה (צפיפות).
  - ד. תנאים סביבתיים שהשתנו עם הזמן.
- (* למרות ולאור הסעיפים הנ"ל למרכז שיכון ו\או לו, חברה נשמרת הזכות לשיקול דעת.

5. מעבר מדירת קבע לדירה אחרת (שאיננה מוגדרת "שיכון קבע"):

במידה והדייר עבר לדירה כמוגדר לעיל, מתוך כוונה לגור בדירה לתקופה זמנית (דוגמא: לשם שיפוצים), אזי תוגדר הדירה החדשה לדירת קבע.

6. שינויים ותוספות בדירת הקבע:

לסעיף זה מצורפת הצעה להסדר בניה פרטית.

7. חתימת החבר:

לאחר אישור התקנון ע"י אסיפת הקיבוץ, כל חבר יחתום על קריאתו, הבנתו וקבלתו של התקנון המוזכר לעיל.

ו. חברה

1.11.94

פירוט לתכנית השקעות '95

1. סיום חלוקת פריטים חשמליים:

	שרה מרקוסון..... מזגן+טלביזיה
5500	
3000	אפרת אדלשטיין..... מזגן
3000	משפ' בן-דוד..... מזגן
3000	שרון סוקול..... מזגן
<u>14500</u>	סה"כ.....

2. חלוקת מענק לבנים מצטרפים:

	רוני גוטר..... 2 שנים $3000=2/3*4500$
1500	מיכי גנסלב..... שנה $1500=1/3*4500$
1500	עמוס ניצן..... שנה $1500=1/3*4500$
<u>1500</u>	ארי שטיינר..... שנה $1500=1/3*4500$
7500	סה"כ.....

* לפי מדד $1/92$
 * הנחה: המדד השנתי הממוצע בשלושת השנים האחרונות היה 15%.

סה"כ מהווה..... 11406

3. החלפת מטבחים (כולל שיש וחרסינה):

15 יח' $31500=15 * 2100$ .....

4. החלפת חלונות ותריסים:

	החלפה לפי סדר עדיפות (מצב החלון)..... 20000
<u>6000</u>	החלפת יחידות תריסים בהולנדים.....
26000	סה"כ.....

5. החלפת מזגנים ללא חימום 1.5 כ"ס:

במשק ישנם כ-15 יח' של 1 כ"ס ועוד כ-15 יח' של 1.5 כ"ס
 ללא חימום. ההצעה היא תכנית החלפה של 5 שנים.
 מזגן חלון עם חימום 1.5 כ"ס $18000=6 * 3000$ .....

6. בניית תוספות לדירות 54 מ':

במשק ישנו כ-60 יח' דיור מסוג 54 מ'. ההצעה היא תכנית הרחבה של 10 שנים, כאשר ההגדלה של הדירה תהיה ל-70 מ' בעלות של \$500 למ"ר.
 עלות הרחבה לדירה (16 מ"ר) $8000 = 16 * \$500$ .....
 המרה לשקלים חדשים לפי שער $\$1 = 3$ ש"ח $= 24000$ ש"ח
 6 יח' לשנה

סה"כ..... 144000

7. החלפת דלתות רשת:

עלות דלת רשת היא 100 ש"ח.
 תכנית החלפה לשנת '95 היא ל 50 יח'.

סה"כ..... 5000

250406 סה"כ תכנית השקעות

פירוט תכנית פעילות שוטפת '95

1. סיבסוד נופש לחברים:

סיבסוד של 50 ש"ח לחבר לפי 300 חברים..... 15000

2. רישיונות נהיגה:

בהמשך להחלטת הועדה משנה קודמת נמשיך לקדם את התור כך שבכל שנה שני חברים יעשו רישיון נהיגה $(2 * 4000)$ 8000

3. ימי הולדת:

1000.....

4. פעילות חברתית:

כולל תמיכה בחג המשק ופעילויות חברתיות\תרבותיות..... 6000

30000 סה"כ.....

1 בנובמבר 1994

28

מס'

סכום ישיבת המזכירות מס' 31

שנערכה ביום 25.10.94

נוכחים: תמר וו., אורי א., לן, רחל ג., מכאל כ., רחל א., שבי, צביה, דוד ד., נעה.
נעדרים: שלמה, רענו, ג'ייסון.

דו"ח הישיבה הקודמת אושר

רכוז שרותים וכח אדם (בהשתתפות רפי - מרכז וו. חברה):

עם סיום עבודתה של אביבה, ובהעדר מחליפ/ים, התעורר הצורך לבחון את הדרך שבה יש למלא את הפונקציות שאביבה מלאה. לכאורה, התפקידים הם בעיקר בתחום המשקי, והתעוררה השאלה של הצורך שהמזכירות תדון בהם. אך בפועל הן נושא השרותים והן נושא כח אדם, הם נושאים שיש להם נגיעה ישירה לחברים, ועל כן הם גם מחוברים לתחום החברתי.

המועצה הכלכלית דנה בנושא כח אדם והמליצה על הרכב לוועדה, כאשר ההצעה היתה שאורי ירכז את הוועדה באופן זמני. המועצה גם בקשה את התייחסותה של המזכירות להצעה.

המזכירות הבחינה, אמנם, בין הצורך הדחוף בקיומו של גוף שיעסוק בשאלות כח-אדם, לבין הצורך בטווח הארוך יותר לטיפול בנושא מתוך גישה של משאבי אנוש. אי לכך תומכת המזכירות בהקמתה של וו. כח אדם, נבחנת (כאשר החברים עדיין יכולים להציע את הצעותיהם). המזכירות גם מקבלת את העקרון שמרכז המשק חייב להיות חבר בוועדה. לגבי ריכוז הוועדה מקובל שיש למצוא לה מרכז קבוע.

באשר לריכוז שרותים, סוכם שוועדת ההצעות תגיש הצעה שמית לבחירה. כמו כן סוכם שוועדת החברה תהיה שותפה בגיבוש זרכים לשפר את השרות לחבר, ואת התקשורת בין החבר לבין נותני השרותים.

התפטרותה של וועדת הבריאות (בהשתתפות: רות ג., דורית ר., דורית ב., טוטסי, שושי ויפעת):

המזכירות דנה בהתפטרות הוועדה, מבלי להכנס יותר מדי לברור הארועים שהביאו להתפטרות.

המזכירות קבלה שיש מקום להגדרה מחודשת של תפקידי וועדת הבריאות ותפקידי המרפאה וסמכויותיהם, והחליטה על הקמת צוות המורכב מאנשי המרפאה, מנציגי וו. הבריאות, נציג של המזכירות וגורם מייצג חיצוני, על מנת לגבש המלצות אלה.

המזכירות לא קבלה את התפטרות הוועדה, והחליטה לפנות אל חברי הוועדה להמשיך לפעול, לפחות עד לסיום עבודת הצוות שהוחלט עליו, ועד להחלטה חדשה, בעקבות עבודת הצוות, אם יש להקים וועדה חדשה, או לתת לוועדה הנבחרת לפעול על פי מנדט מחודש.

תורנויות (בהשתתפות ארי ש. ונוב וו.):

המזכירות שמעה על הקשיים באיוש כל התורנויות, ועל החלוקה הלא שווה של נטל

התורנויות. בוב וויניו פרש לפני המזכירות את עיקרי הצעתו שהתפרסמה בדברי הכפר לפני כמה שבועות. היה ברור שבין אם תאושר תכניתו של בוב יש צורך בהרבה עבודת הכנה של מוסד כמו וועדת כח אדם, ועל כן סוכם שוועדת כח אדם (לאחר שתבחר) תדון בכל מכלול התורנויות וברשימת השחרורים ואי העמידה בביצוע התורנויות. לאחר שיהיה בידי המזכירות המידע המעודכן, נשוב לדון בנושא.

לגבי חבר/ים (בודדים) הנוהג/ים כבר היום למכור את התורנויות שלהם, ציינה המזכירות שזה נוהג הנוגד את החלטותינו ואת אורחות חיינו. וכל עוד אין שינוי בהחלטותנו, אין מקום לנוהג כזה אצלנו.

סכמה: תמר

חדרים לצרכי אמנים

לאחרונה הגישו מספר חברים בקשות לקבל חדרים לצורך פעילות אמנותית. מרכז וו. שיכון יחד עם המזכירה מעוניינים להכין הצעה בנושא. זוהי פנייה אל כל האמנים שמבקשים מקום לפעילותם, ולכל אלה שכבר יש להם מקום (סטודיו), להתקשר אל אורי גולן ולדווח על מצבם או על בקשותיהם בתחום זה.

אורי ותמר

מהמרכז לית

לאור בקשתן של מטפלות הגיל הרך - המתעכבות כשעה ארוכה כל יום שלישי במרכז לית עקב תורים ארוכים בקופה - אנו נפתח קופה בין השעות 9:30 - 10:30 רק לענפים.

חבר שיעשה את קניותיו הפרטיות בזמן זה, יאלץ לחכות עד שנגמור עם בעלי הענפים - ובך נתרום לחזרתן המהירה של המטפלות לבתי הילדים.

בתודה על ההבנה,

הצוות

שיער
HAIR

הודעה מהמספרה

*****

(1) בתקופת העדרותי ג'ודי אחראית לקביעת תור במספרה אצל פנינה ואצלה.

כל בקשה צריכה להיות אך ורק ע"י

פתק לת.ד. 107,

- לא טלפונית לבית / מספרה.

- לא בע"פ "בדרך במדרכה".

(2) לתספורת דחופה אצל נתי בחצור, (פתק לת"ד 107).

(3) כינים - לתשומת לבם של ההורים -

אנו מאוד מבקשות שלא תביאו את ילדכם למספרה עד שהראש נקי מכינים.
(כמובן שכנ"ל לגבי מבוגרים!)

אנו מצידנו נחטא את כלי העובדה לאחר כל תספורת.

להתראות,

כוכבה.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

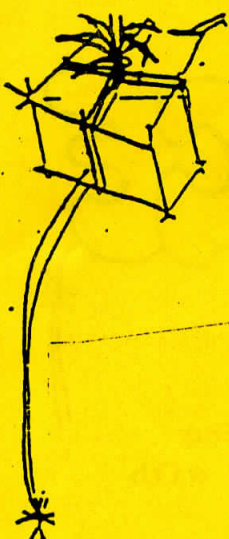
- * If it isn't one thing, it's another! If people are not being blown up, they are swept away by floods - When do we start with fire and brimstone?
- * As for Kfar Hanassi - another three soldiers have joined, or are joining, the Army soon. El'ad Sharkey has been conscripted already, and Tal Palma and Dotan Kunigis are going in another week or so. We hope peace will make itself felt during their period of service.
- * From the Clinic I heard that they have had a letter from "Dr. Jim", and he sends regards to everybody. They are already beginning preparations for their return to Israel.
- * Did you see the demonstration of a new kind of vehicle here the other day, called 'club-car'? I did not, but I am told, again by the nurses, that this is a kind of small hover-craft type conveyance, which can travel over all kinds of obstacles, and is designed to bring first-aid equipment to wherever it is needed. The price - 24,000 NS - is rather prohibitive, but they are hopefully putting it on the investment list for next year all the same. (Maybe you know of some benefactors...?)
- * There were a number of letters from our "wandering younger generation" this week. One from Dinah Heres (who is doing "Peace Corps" type of work and currently growing organic vegetables in a communal society. She hopes to be back home in the summer. The other is from Ehud Elmann, who lives in Los Angeles, and is making films.
- * Hanna Franklyn is having her final set of treatments at Tel Hashomer hospital, and staying with her parents in the meantime. She is very hopeful, and we wish her a complete recovery soon.

In the meantime, SHABBAT SHALOM, and keep smiling, INGE

JAHREZEIT

3 Kislev 1991 - Max Chait

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 6.11.94. Baruch Cohen
Daniel Sa'ar
Shachar Weinstein
(Edelstein granddaughter)
- 7.11. Adi Lynton
- 8.11. Edan Ben-Tsvi
Nirit Ginat
Niv Dadosh
- 9.11. Adayah Sharkey
Erez Bilgory
- 10.11. Gadi Amit
Ilan Ha-me'iri
Assa Schwartz
Nitzan Tubis
- 11.11. Dianne Nymark
- 12.11. Uri Edelstein
Elisha Wolfen

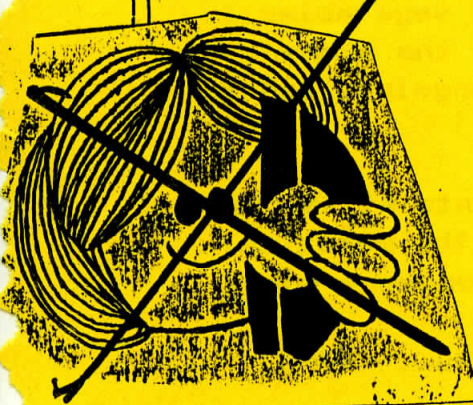
HAPPY ANNIVERSARY

- 6.11. Leila & Bob Hart
- 7.11. Bevery & Jonnie Ben-Chaim
- 9.11. Dana & Uddi Agam
- 10.11. Iris & Ronnie Gutter
- 12.11. Ofra & Ed Messiah

From the Hairdressing Department: JUST A REMINDER

All requests for an appointment for the hairdresser are to be made by putting a note into P.B. 107.

Thank you for your co-operation,
Cochave and Judy

תנו
HAIR